

fik Ansættelse i 30 Aarsalderen, først, da han var 48 Aar, fik Udnævnelse i 4de Lønningsklasse, kan han ikke naa at faa tjent den højeste Pension. Han taber altsaa faktisk ved det, som nu foreslaas, 8 Aar, idet han nu kun skal tjene 10 Aar for at faa den Udnævnelse. Det er det, det drejer sig om.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslaget til § 2 af *Udvalget* (se foran)

vedtoges uden Afstemning.

Det saaledes ændrede Lovforslag (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 67 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget bliver nu tilstillet Landstingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredje Behandling af Forslag til Pensionslov for Telegrafvæsenet.

(Anden Behandling findes i Tidenden, Sp. 3621 ff.)

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af *Udvalget*:

Til § 1.

I andet Stykke, Linie 7 og 8, udgaa Ordene: „ifølge privat Ansættelse“, og i Stedet for disse indsættes: „ved et tidligere privat, men senere til Staten overgaaet Telegrafanlæg.“

Det stillede Ændringsforslag samt Lovforslaget i dets Helhed sattes til Forhandling under et.

Ordføreren (Thomsen): Af den Skrivelse, som ledsager Betænkningen over det foreliggende Lovforslag, ville ærede Medlemmer se, at Udvalget har stillet Spørgsmaal om, hvordan det kunde være, at der var den Forskel mellem de 2 Pensionslove, at medens den private Tjenestetid paa Pensionsloven for Postvæsenet kunde tages med i Betragtning ved Udregning af Pensionen, var det samme ikke Tilfældet over

for det foreliggende Forslag. Indenrigsministeriet har paa dette Spørgsmaal svaret, at der var kun en eneste, der har været privat ansat, hvis Pension kunde blive beregnet højere, hvis den private Ansættelse skulde regnes med; for denne ene Mands Skyld, en Telegrafists, mente man ikke, at der var tilstrækkelig Føje til at foretage en Lovændring. Og hvad Telegrafbudene angik, fik man det Svar, at der, saa vidt man vidste, var 5, der havde været privat antagne, men man vidste ingen Ting om Omfanget af deres Tjeneste eller om, hvorvidt denne Tjeneste har været de paa-gældendes Hovederhverv. Det var nu ikke Udvalgets Tanke at vedtage, at alle, der have været i Telegrafvæsenets Tjeneste som Telegrafbude, skulde have Pensionsret efter en Tjenestetid, hvor de muligvis enkelte Gange havde fungeret som Telegrafbude. Det kunde jo tænkes, at der kunde være Funktionærer, der maaske kun havde gaaet ganske faa Gange med Telegrammer i Løbet af et Aar, saa man kunde sige, at det var kun et lille Bierhverv, de havde, og det kunde ikke være Meningen at beregne saadanne Tjenesteaar som pensionsgivende. Det var Udvalgets Mening, at Funktionærerne under Telegrafvæsenet skulde være stillede i Lighed med Funktionærer under Postvæsenet. Under Postvæsenet fik vi vedtaget en Ændring om, at de privat ansatte Postbudes Tjenestetid skulde regnes med ved Udregningen af Pensionen. Det samme vilde vi gerne have ogsaa for Telegrafbudenes Vedkommende. Ændringen derom fik vi affattet saaledes, at der blev sagt i Forslaget, at for Funktionærer i 3dje og 4de Lønningsklasse regnes Tjenestetiden i Følge privat Ansættelse lig med Stats-tjeneste. For at der nu ikke skulde komme Misforstaaelse ud deraf, har Udvalget ment, at det var rigtigere at foreslaa en anden Affattelse. Denne ene Mand, en Telegrafist, som der var Tale om kunde komme i Betragtning, vilde alligevel faa sin Pension beregnet efter sin private Tjenestetid, naar man affattede Ændringsforslaget saaledes, at der i Stedet for Ordene „ifølge privat Ansættelse“ sættes: „ved et tidligere privat, men senere til Staten overgaaet Telegrafanlæg“. Da Udvalget i øvrigt ikke ønsker at gaa yderligere, altsaa ogsaa at udvide Pensionsretten til de Telegrafbude, som kun have gaaet enkelte Gange med Telegrammer, foreslaa vi altsaa indført den Ændring i Lovforslaget, at Ordene „ifølge privat Ansættelse“ udgaa, og at der i Stedet indsættes: „ved et tidligere privat men senere til Staten overgaaet Telegraf-